గంటల బ్రతుకు

కేతవరపు వెంకటరమణాచార్యులు

చలిదుప్పటి కప్పుకుని ధరిత్రి గాఢ సుషుప్తిలో ప్రపంచం.

"దబ..దబ.." ఎక్కణ్నించో ఎవరో తలుపు బాదుతున్న శబ్దం.

"సునీతా...సునీతా..." ఎవరో కుదుపుతున్న స్పర్శ.

"ఊ"... నిద్ర స్వారీ చేస్తున్న కళ్ళని బలవంతంగా తెరవడానికి ప్రయత్నించింది. సాధ్యం కాక మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకుంది.

"సునీతా... సునీత, పాలపిల్ల వచ్చినట్టుంది చూడు. వెధవ పీడ నిద్రపోనీదు. తొందరగా లేచి దాన్ని వంపించు. నిద్ర పాడై ఛస్తున్నాను". భర్త అరుపులకి ఉలిక్కిపడి లేచింది సునీత మంచం మీది నుంచి. అప్పటికే భర్త గోపాల్ తలనిండా ముసుగు పెట్టి అటు తిరిగి పడుకున్నాడు.

శరీరం అంతా విరక్కొట్టినట్టుంది సునీతకి. కళ్ళు మండుతున్నాయి నిద్రలేక. గడియారం వంక చూసింది. నాలుగైంది. భర్తవంక చూసింది మళ్ళీ. గురక పెట్టి గాఢ నిద్రలోకి జారిపోయాడు. తిరగబడుతున్న శరీరాన్ని భారంగా లేపి భూమ్మీద నిలబెట్టింది. తడబడుతూ లేచి వెళ్ళి తలుపు తీసింది. పాలపిల్ల విసుక్కుంటూ రెండు ప్యాకెట్లు సునీత చేతిలో పెట్టి "రోజూ ఇలా ఆలస్యం చేస్తే, నా వల్ల కాదమ్మగారూ, మీరింకెవరినన్నా చూసుకోండి పాల ప్యాకెట్లు తేవడానికి. లేదా నేను రాకముందే తలుపులు తెరిచుంచండి. ఇలా తలుపులు కొట్టడం, మీరు ఆలస్యం చేయడం. నాకవతల కాతా వాళ్లంత ఆలస్యం అవుతోందంటూ గొడవ చేస్తున్నారు". వార్నింగిచ్చి గబగబ నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది మరో ఇంటికి.

రోజూ ఇదే గొడవ సునీతకి పాలపిల్లతో. "భర్త తలుపు చప్పుడు విని తన్ను లేపడానికి ప్రయత్నించడం, తను లేవలేక లేవలేక ఆలస్యం చేయడం. పాలపిల్ల విసుక్కోవడం. అది కాస్తా మానేసిందంటే ఇంకెవరు దొరుకుతారు తనకి? ఇహ రోజూ ఇంకా పెంద్రాడే లేవాలన్న మాట తను" నిట్టూరుస్తూ వంటిట్లోకి బయలుదేరింది నిర్లిప్తంగా, పాలు కాయడానికి, నీళ్ళు పట్టడానికి.

పాలు పొయ్యి మీద పడేసి, వంపుకింద బక్కెట్టు పెట్టి, ఇల్లు ఊడవడానికి తయారైయ్యేంతలో గుర్తొచ్చింది సునీతకి, నిన్న రాత్రి తను అన్నం తినలేదన్న సంగతి. ఒళ్ళంతా నొప్పులుగానూ, నీరసంగానూ ఉంది.

★ ★ ★

"అమ్మా ఆకలే..." పెద్దపిల్ల శ్రీలత అయిదేళ్ళది, కళ్ళు నులుముకుంటూ దగ్గరికి వచ్చి కుచ్చెళ్ళలో మొహం దాచుకుంటూ అంది. దాని వెనకాలే మూడేళ్ళ వాడు ప్రవీణ్, పవిటి చెంగు లాగుతూ. గడియారం వంక చూసింది సునీత. ఏడు చూపిస్తోందది. గబగబ పొయ్యి దగ్గరికి వచ్చి రెండు గ్లాసుల్లో పాలు పోసి పెట్టి, పిల్లలిద్దరి మొహాలు కడగడానికి సింక్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళింది.

"సునీతా... సునీత..." గట్టిగా అరుచుకుంటూ బాత్‌రూమ్ దగ్గరకొచ్చాడు గోపాల్. ఏవిటన్నట్టు చూసింది. "ఎన్నిసార్లు చెప్పాను నీకు, నేను లేచేటప్పటికి నా బ్రష్షూ, పేస్టూ రెడీగా పెట్టమని. అవన్నీ నేనే వెతుక్కోవాలా? ఎన్నిసార్లు చెప్పినా నీకు నిర్లక్ష్యమే. నీళ్ళుంటే పేస్టుండదు, పేస్టు కనబడితే మగ్గు కనబడదు. ఛ..ఛ... వెధవ సంత" రంకెలేయడం మొదలుపెట్టాడు.

సునీత చేస్తున్న పనినాపి గబగబా వెళ్ళి బ్రష్షు మీద పేస్టు వేసి, మగ్గుతో నీళ్ళు పెట్టింది సింకు దగ్గర. స్టౌ మీద కాఫీ పడేసింది ఆ చేత్తోనే. ఓ పక్క ఉడుకుతున్న అన్నం, సునీత మనసులాగే.

"కాఫీ అయిందా... నేనే వచ్చి కాచుకోనా..." వ్యంగ్యంతో కూడిన మాటల్ని శూలాల్లా వదులుతూ. కాచిన కాఫీని తీసుకెళ్ళి టేబుల్ మీద పెట్టింది. "పేపర్ వచ్చిందా?" మొహంలోకి చూస్తూ అడిగాడు గోపాల్.

"ముందు గదిలో ఉన్నట్టుంది చూడండి" నిదానంగా చెప్పింది సునీత.

లెక్కల క్లాసులో-
'ఒరేయ్ రాజా! రెండు రోజులుగా హోం వర్కు చేయడం లేదెందుకురా?'
'మా నాన్నగారి కాలిక్యులేటర్ చెడిపోయిందట సార్! కొత్తది తెచ్చుకుని చేస్తారట!'
– సాహితి [నందికొట్కూరు]

"ఆ విషయం మాకూ తెలును. కాస్త తెచ్చి పెడతారోమోనని... ఏం కాస్త భర్తకి ఆ మాత్రం చేస్తే పరువు తక్కువా?" వ్యంగ్యం పుట్టుకతోనే అబ్బినట్టు మాట్లాడేడు గోపాల్.

మౌనంగా పేపర్ తెచ్చి కాఫీ టేబుల్ మీద పెట్టింది.

"ఆ పడక్కుర్చీ అలా వాల్చు కొంచెం ఫ్యాను కింద, ఇక్కడ గాలాట్టం లేదు" కుర్చీలోంచి లేచి ఫ్యాను కిందకెళ్ళి నించున్నాడు.

కుర్చీ వాల్చి వంటింట్లోకి బయలుదేరింది. అప్పటికే కూరలో నీళ్ళైపోయినట్టున్నాయి. మాడు వాసన వేస్తోంది. గబగబ నీళ్ళు పోసి టిఫిన్ రెడీ చేయడానికి వెనక్కి తిరిగింది.

"గణ...గణ..." వీధిలోంచి రిక్షాబండి గంట మోగింది. గుండె గుభిల్లుమంది సునీతకి. అప్పుడే ఎనిమిదైపోయినట్టుంది.

"వస్తున్నా నబ్బీ... ఒక్క నిమిషం. పిల్లల క్యారేజీలు సర్దుతున్నాను" ఓ కేక పెట్టి లంచ్ బాక్సులు సర్దసాగింది. స్నానాలు కానిచ్చి డ్రస్సులు వేసుకుని బుద్ధిగా నించున్నారు. ప్రవీణ్, శ్రీలతలు. "నయం, వీళ్ళకైనా నా కష్టం తెలిసింది". లంచ్ బాక్సులు, పుస్తకాల మూటలు తీసుకుని వీధిలోకి వచ్చింది సునీత పిల్లలు వెంటరాగా. ముందు గదిలో క్రాస్‌వర్డ్ పజిల్ పూర్తి చేస్తూ భర్త గోపాల్, ఏదో లోకంలో.

పిల్లలిద్దర్నీ రిక్షాలో కూలేసి, "హమ్మయ్య" అనుకుంది, ఓ పని ముగిసిందన్నట్టుగా.

"టీ పంపుతారా సునీతగారూ" గోపాల్ కేకేసాడు.

టైము చూస్తే ఎనిమిదిన్నర. వంటిల్లంతా ఆవిర్లతో...పొగతో. ప్లేట్లో టిఫిన్ సర్ది, మంచినీళ్ళు, టీ పట్టుకెళ్ళింది గోపాల్ దగ్గరికి.

హేమ రమా ఇలా మాట్లాడుకుంటున్నారు.
"హేమా..! నీకు బాయ్‌ఫ్రెండ్స్ ఎవరైనా ఉన్నారా...?"
"ఇది వరకు ఉండేవాడు..."
"ఏం ఇప్పుడు చచ్చిపోయాడా...!?"
"కాదు ... పెళ్ళి చేసేసుకున్నాడు..."
"ఎవర్ని..?"
"ఇంకెవర్ని.. నన్నే.."
గుత్తుల శ్రీనివసరావు, దొంతికుర్రు

"ఏంటీ, రోజూ ఈ వెధవ ఉప్మానేనా? పెసరట్లు వేయమని చెప్పాగా నిన్న? గుర్తులేదా? " గోపాల్ హూంకరిస్తున్నాడు.

"పెసలు నానేద్దామని మర్చిపోయానండి నిన్న రాత్రి" తలొంచుకుని నిదానంగా చెప్పింది సునీత.

"రాత్రి మర్చిపోతేనేం, కొంచెం పెంద్రాడే లేచి నానబోసి చావొచ్చుగా. రోజూ ఈ గడ్డి తినలేక ఛస్తున్నాను." విసురుగా పళ్ళెన్ని టేబుల్ మీద నుంచి అందుకుంటూ అరిచాడు.

కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి సునీతకి. పెందరాడే లేవాలిట. నాలిగింటికి లేచింది తను. ఇంకా ఎన్నింటికి లేవాలి? ఈ మనిషికి తన కష్టం ఎప్పటికి తెలుస్తుంది. కన్నీళ్ళని చెంగుతో తుడుచుకుంటూ వంటిట్లోకి నడిచింది.

ఇద్దరికీ లంచ్ బాక్స్‌లు సర్దింది. స్నానం చేసి బయటపడేటప్పటికి గడియారం తొమ్మిది చూపిస్తోంది. అది తనవంకే చూసి వెక్కిరిస్తున్నట్టుంది, తననెవరూ గెలవలేరన్నట్టుగా.

"సునీతా.... ఓ సునీతా.... అరవలేక గొంతు పోతోంది. నా మా ఎక్కడ పెట్టావ్?. టై కనబడ్డం లేదు. వెధవ కొంప.... వెధవ కొంపని", ముందు గదిలోంచి ఒంగ్ర పెడుతున్నట్టు అరుస్తున్నాడు గోపాల్.

"మీ మా నేనేం చేసుకుంటానండీ. మీరు నిన్న విడిచిన చోటే ఉంటాయి. కాస్త నిదానంగా చూడండి", వంటింట్లోంచి కేకేసింది సునీత.

"ఏదడిగినా ఈ హాజిరు జవాబొకటి. కాస్త వెతికి ఇవ్వలేవూ? ఉనూరు మంటూ ముందు గదిలోకి వచ్చి టేబుల్ క్రింద నించి మా తీసి గోపాల్ ముందు పెట్టింది. పంకీటీ నించి టై తీసి చేతి కిచ్చింది.

"లంచ్ బాక్స్ సిద్ధం చేశావా?"

చేతిలోని లంచ్ బాక్స్ భర్త కిచ్చి ముందు గుమ్మం దగ్గర నుంచుంది. మొహమంతా మండుతున్నట్టుంది. పెదాలు విచ్చుకోనంటున్నాయి. ఆఫీసు కెళ్ళేటప్పుడు తను విధిగా గుమ్మం దగ్గర నించుని నవ్వుతూ 'టాటా' చెప్పాలిట. అదొక సెంటిమెంట్. లేకపోతే వీధిలో వాళ్ళు తనని చిన్నచూపు చూస్తారని భయం.

భర్తని సాగనంపి లోపలికొచ్చి చుట్టూ చూసింది. ఇల్లంతా చిందర వందరగా ఓ యుద్ధం అప్పుడే ముగిసినట్టు, శవాల గుట్టలు పేరుకు పోయినట్టు విడిచిన బట్టలు.

వాటన్నింటినీ తీసి మూటగట్టి బెడ్‌రూమ్‌లో పడేసి, కట్టుకోడానికి చీర బయటికి తీసింది. శరీరం అంతా ఎదురు తిరుగుతోంది. నీరసంగా ఉంది. కళ్ళు మండుతున్నాయి. 'తనిప్పుడు ఆఫీసుకెళ్ళి మరో ఎనిమిది గంటలు పని చేయాలి'! బలవంతంగా శరీరానికి చీర చుట్టబెట్టి వంటిట్లోకి వెళ్ళింది టిఫిన్ తినడానికి. ఉప్మా ముందర పెట్టుకుంది. తినబోతే ఎక్కట్లేదు. తినకపోతే మరింత నీరసం. పని చేయలేదు. బలవంతంగా నోట్లో కుక్కుకుని పాలు తాగింది.

తనకసలు ఉద్యోగం చేయడం ఇష్టం లేదు. కానీ గోపాల్ ఊర్కోడు. తన జీతం ఇల్లు గడవడానికి సరిపోదంటాడు. నిజానికి భర్త జీతం తామందరికీ సరిపోతుంది. కానీ గోపాల్ విలాసాలు, పాలరాతి ఫ్లోరింగ్ ఉన్న ఇల్లు, సుజుకి మోటర్ బైక్, యార్డ్లీ సెంట్లు.... ఇవన్నీ కావాలంటే భార్య కూడా సంపాదించాలి. నిట్టూర్చింది సునీత. గడియారం వంక చూసి ఉలిక్కి పడింది. పదికి

పావుగంటే ఉంది.! అంటే తాను ఈ రోజు కూడా ఆఫీసుకి లేటన్నమాట! గబగబా తాళం వేసి బస్‌స్టాప్ కొచ్చి నిలబడింది.

లేడిని మింగిన కొండ చిలువలా బస్సు బద్ధకంగా వచ్చింది. బస్సంతా నిండి పోయి ఉంది. అలాగే తోసుకుంటూ ఎక్కింది. కండక్టర్‌కి పాస్ చూపించి పై రాడ్ పట్టుకు నుంచుంది. గోపాల్‌కి బైక్ ఉన్నా ఇద్దరి ఆఫీస్ టైమింగ్స్ వేరవడంతో తాను రోజూ బస్సులో వెళ్ళక తప్పదు.

ఎవరో తడుతున్నట్టు వెనక్కి తిరిగి చూసింది. ఓ నలభై ఏళ్ళ వ్యక్తి చటుక్కున తన పిరుదుల మీంచి చేయి తీసి అటెటో చూస్తూ నుంచున్నాడు. 'రాస్కెల్, గొణుక్కుంది. ఇంతలో జాకెట్ మీద ఏదో పాకుతున్న ఫీలింగ్. అదేంటో తనకి తెలుసు. చెయ్యి పై కెత్తి నుంచునుండడం వల్ల చెదరిన పమిట. అది అదనుగా తీసుకుని రష్‌లో జాకెట్ తడిమి ఆనందించే పురుగులు. తను గొడవ చేసినా ప్రయోజనం ఉండదు. ఆ రష్‌లో ఎవరు ఎవరి మీద చెయ్యి వేశారో తెలుసుకోవడం కష్టం. ఫలానా అని తెలిసినా ఏదన్నా అంటే, 'అంత మడికట్టుక్కూర్చోవాలను కుంటే కారు కొనుక్కోవమ్మా'' వెక్కిరింపు సమాధానాలు. వెకిలి నవ్వులు. వాటిని భరించే కంటే ఇలా నోరు మూసుకోవడం ఉత్తమమని అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకుంది తను.

తన స్టేజి రాగానే గబగబా ఆఫీసు వేపు నడిచింది. ఊహించి నట్టుగానే అటెండెన్సు రిజిష్టర్ యముడి ముందు కెళ్ళిపోయింది. రోజూ లానే ఒళ్ళంతా అపాలజీపై, సంతకం పెట్టి బయట పడింది.

పనిలో పడితే సర్వం మరచిపోతుంది తను. రోజెలా గడిచిందో గుర్తుండదు. అందుకే అనుంటారు పూర్వులు 'ఇంటి కన్న గుడి పదిలం' అని.

తలెత్తి చూసేసరికి అయిదైంది. కాగితాలన్నీ సర్ది, డ్రాయర్ తాళాలు వేసి బయటకు నడిచింది. రోడ్డుమీద గుంపులు గుంపులుగా జనం. చల్లటి గాలి వీస్తోంది. పడ్డ శ్రమ నది మరపింప చేస్తోంది. బస్సెక్కి ఇంటికి చేరేసరికి, వాడిపోయిన పువ్వుల్లా పిల్లలు. మనసు చివుక్కుమంది సునీతకి. భర్త అప్పటికే వచ్చేసినట్టున్నాడు. పడక్కుర్చీలో కూచుని వారపత్రిక చదువుకుంటున్నాడు. ''పిల్లలకి కాస్త పాలు కలిపిస్తే తన సొమ్మేం పోయింది'', మాటని బయటికి రానీయక వంటింట్లోకి నడిచింది.

స్నానం చేసి, పిల్లల చేత హెూమ్‌వర్క్ పూర్తిచేయించి స్టౌమీద కుక్కరు పడేసింది. కూర తరిగి, సాంబారు కాచింది. రెండు పూట్లకి ఒకేసారి వండుతానంటే ''ఏపూట కాపూట వండుకుంటే టేస్ట్ బాగుంటుందంటాడు'' గోపాల్.

చప్పట్లు వినిపించాయి గట్టిగా. తొంగి చూసింది. టి.వి.లో ఏదో మంచి ప్రోగ్రాం వస్తున్నట్టుంది. గోపాల్ గట్టిగా నవ్వుతూ ఏదో చెబుతున్నాడు పిల్లలకి. రాబోయిన నిట్టూర్పుని గొంతులోనే అదిమి ఆవిర్లు కక్కుతున్న సాంబార్‌ని, కూరని, హాట్‌ప్యాక్స్‌లోకి సర్దింది. ''తాను, భర్తా కలిసి టి.వి. చూసి ఎన్నాళ్ళయియుంటుంది.'' ఆలోచిస్తూ సాంబారు గిన్నెమీద చేయి వేసింది. చురుక్కుమంది ఖాళీగిన్నైనా.

''టంగ్...టంగ్...'' గంటలు కొడుతోంది గడియారం. లెక్కపెట్టింది సునీత. తొమ్మిది. టి.వి. శబ్దం ఆగిపోయింది. అంటే గోపాల్ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కొచ్చేశాడన్నమాట.

భోజనం అయిందనిపించి గిన్నెలన్నీ సింక్‌లో పడేసి చేతులు తుడుచుకుంటూ పెరట్లోకి నడిచింది. నిశ్శబ్దంగా వుంది ఊరంతా. దక్షిణపుగాలి మెల్లమెల్లగా వీస్తోంది. శరీరం పులిసిపోయినట్టుంది. ఎప్పుడూ వెన్నంటివుండే నిద్రాదేవి ఒళ్ళంతా పరుచుకుంటుంటే, ఇంట్లోకి నడిచి లైట్లన్నీ ఆర్పి పడగ్గదిలోకి నడుస్తుంటే గడియారం పది కొట్టింది.

బెడ్‌లైట్ కాంతిలో పిల్లలు ముడుచుకు పడుకునుండం కనిపిస్తోంది. పెదాలమీద అస్పష్టంగా చిరునవ్వులు. భవిష్యత్ గురించి వాళ్ళకి చింతలేదు. నిదానంగా భర్తపక్కన చేరి కళ్ళు మూసుకుంది. తెరలు తెరలుగా నిద్ర కమ్ముకుంటోంది.

''సునీతా, నిద్రపోయావా?'', ప్రశ్నిస్తూ సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా పంటిమీద చేయివేశాడు గోపాల్.

''వద్దండీ మూడ్ లేదు.'' మనసులోని మాటని మనసులోనే నొక్కేసి బలవంతంగా నిద్రని ఆపుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది సునీత. శరీరం అంతా హూనమైపోయింది. తాను గట్టిగా వారిస్తే ఏమంటాడో తెలుసు. అది వినేకన్నా కాసేపు నోర్మూసుకుండడం ఉత్తమం.

మనసు ఎదురు తిరుగుతున్నా శరీరం లొంగిపోతోంది. పూర్తి మెలుకువలోకి వచ్చేసింది. శరీరం శృతి చేసిన సితారే అయింది. భర్తవేపు తిరిగి ఆర్తిగా ఏదో అనబోయింది. అప్పటికే చల్లారిపోయిన గోపాల్ అటు వేపు తిరిగి పడుకున్నాడు.

ఒక్కసారిగా దుఃఖం తన్నుకొచ్చింది సునీతకి. గుండె మూలల్లో దాక్కున్న కన్నీళ్ళు వరదలై పారుతున్నాయి. శరీరం అగ్నిగుండంలా మండుతోంది. అన్నిట్లో స్వార్థమే మనిషికి. తన సుఖం, తన సంతోషం తప్ప ఇతరుల గురించి ఒక్క నిమిషం కూడా ఆలోచించడు.

ఆ గుడ్డి కాంతిలో, సునీత ఒంటరిగా పొగిలి పొగిలి ఏడుస్తూ...

మెలుకువో, గాఢసుషుప్తో ఏదో తెలీని పరిస్థితి. కాలం ఆగిపోయిన స్థితి. అది కలా? మెలుకువా...? సునీత ఎంతసేపు ఆలోచిస్తూ అలా వుండిపోయిందో. అంతలో...

పాలపిల్ల తలుపు దబ...దబ... బాదుతున్న చప్పుడు...

ఉలిక్కిపడి లేచింది సునీత. కన్నీళ్ళు ఆరని బుగ్గలు. కళ్ళు మండుతున్నాయి. రెప్పల్ని అంటిపెట్టుకున్న నిద్రాదేవి. కదలనంటూ మొరాయిస్తున్న శరీరం.

గడియారం వంక చూసింది. తెల్లారుగట్ల గంట నాలుగైంది.

పాలపిల్ల మళ్ళీ తలుపు దబ దబ బాదుతున్న చప్పుడు... ●

మందులకు లొంగని వ్యాధులు

కోట్ల కొలదీ రూపాయలు వెచ్చించి, సుదీర్ఘ కాలం పరిశోధన జరిపి అందుబాటులోకి తెచ్చిన అనేక సూక్ష్మజీవ నాశక ఔషధాలు నేడు ఎందుకూ కొరగాకుండా పోతున్నాయి. ఇలా ఎందుకు జరుగుతోంది? దీనివల్ల సంభవించగల పరిణామాలేమిటి? మృత్యువును తెచ్చిపెట్టే అనేక వ్యాధుల బారి నుండి కాపాడే ఔషధాలు నిర్వీర్యమైపోవడం వల్ల, ఆరోగ్య రంగంలో అల్లకల్లోల పరిస్థితులు ఏర్పడటం తథ్యం. ఇక నిర్ణీత గడువులో అందరికీ ఆరోగ్యం అన్న మన ధ్యేయం కలగానే మిగిలిపోకతప్పదు. సూక్ష్మ జీవనాశక ఔషధాలకు నిరోధకత పెంపొందించుకొంటున్న బాక్టీరియా వ్యాధులపై గట్టి చర్యలు చేపట్టాల్సి ఉంది.

కొత్తగా రూపొందించిన సూక్ష్మజీవనాశక ఔషధాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వినియోగంలోకి వచ్చిన తరువాత, ప్రపంచంలో ఎక్కడో ఓ మూల ఔషధ నిరోధకత బయల్పడుతూనే ఉంది. బాక్టీరియాపై చర్యచూపగల సిఫాలోస్పోరిన్ మరియు క్వినోలోన్స్‌లకు ప్రతి చోటా నిరోధకత కన్పిస్తోంది. ఇక సరికొత్త సూక్ష్మజీవనాశక ఔషధాలు ఇప్పుడే అందుబాటులోకి వచ్చే అవకాశాలు లేవు. ప్రస్తుతం వినియోగంలో ఉన్న ఆంటీ బయాటిక్‌వల్ల అంత ప్రయోజనంలేదు. న్యూమోకొక్కి, స్టెఫాలోకొక్కి, ఎంటరోకొక్కి

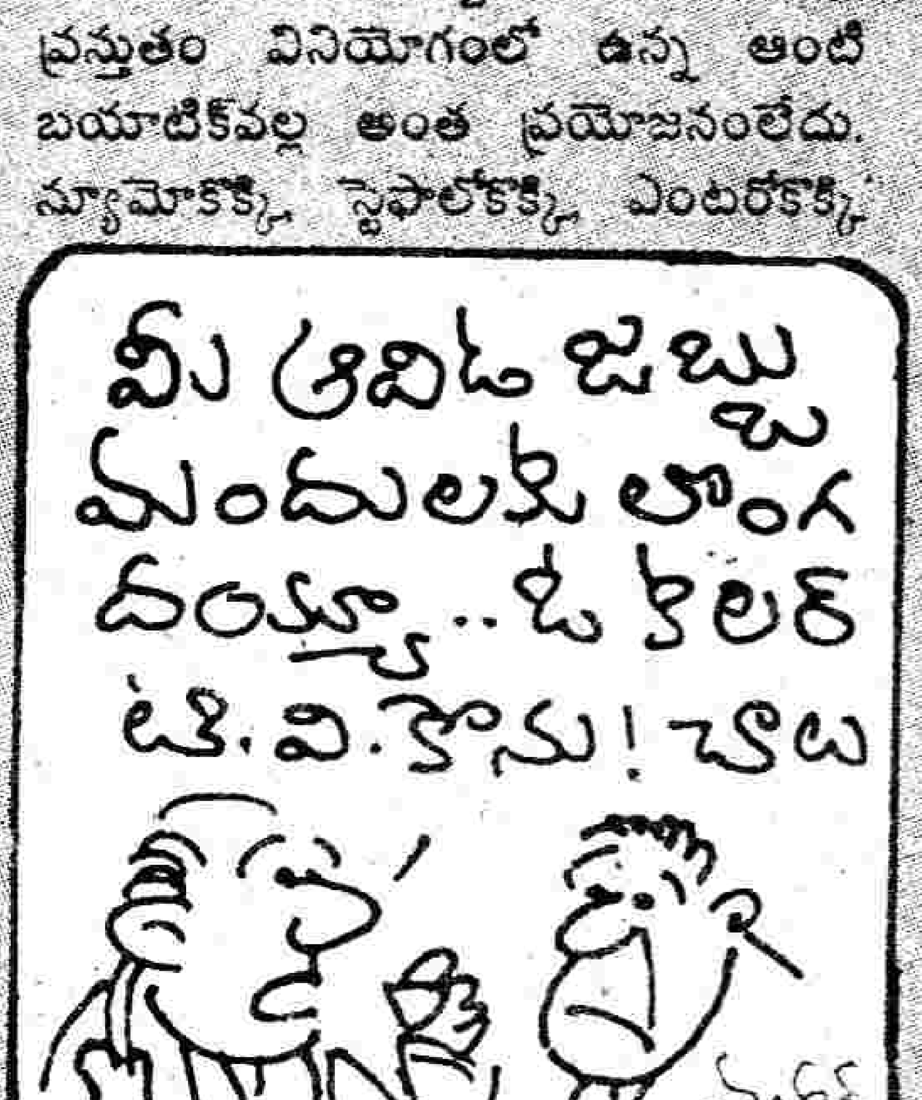

మరియు క్షయ కలిగించే బాక్టీరియమ్‌లు ఎదురుబెదురు లేకుండా శీఘ్రగతిన వ్యాప్తి చెందుతున్నాయి. అనేక బాక్టీరియమ్‌లు బహుళార్థక ఔషధాలకు సైతం నిరోధకత పెంపొందించుకోవడం ఎంతో ఆందోళన కలిగిస్తోంది. ఈ కారణంగా కేవలం హాస్పిటళ్ళలోనే సుమారు ఒక మిలియన్ బాక్టీరియల్ ఇన్‌ఫెక్షన్లు సంభవిస్తున్నట్లు అంచనా.

ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ నిపుణుల ప్రకారంగా పరిస్థితి నియంత్రణకై కొన్ని నిర్దిష్ట చర్యలు చేపట్టాల్సిఉంది. సూక్ష్మజీవనాశకాల లభ్యత, సక్రమ వినియోగంపై నియంత్రణ, హాస్పిటళ్ళలో ఇన్‌ఫెక్షన్లపై అధ్యయనం, సుశిక్షుతులైన నిపుణుల తయారీ, ప్రపంచ వ్యాప్త సమాచార బదలాయింపు, అంతర్జాతీయ, ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు, అకాడమీలు మరియు ఔషధ పరిశ్రమలు కలిసిపనిచేయడం, సరికొత్త సూక్ష్మ జీవనాశక ఔషధాల తయారీ వీటిలో కొన్ని.

వార్షికంగా మిలియన్ల కొద్దీ మరణాలకు కారణమైన క్షయ, కలరా, ఇతర రకాల డయేరియా వ్యాధుల చికిత్సకై వినియోగంలోగల ఔషధాలకు, వ్యాధి జనక బాక్టీరియా నిరోధకత పెంపొందించుకొన్నాయి. తగిన సంఖ్యలో డాక్టర్లు లేకపోవడం వల్ల, అంటిబయాటిక్‌లు విచక్షణా రహితంగా వినియోగించబడుతున్నాయి. ఈ ఔషధాలు అవసరంలేకున్నా రోగుల అభ్యర్థన మేరకు ఇవ్వబడుతున్నాయి. ఈ చర్యలు 'ఔషధ నిరోధకత'ను పెంపొందిస్తున్నాయి. ఆరోగ్య, విద్య సౌకర్యాలు మెరుగైతే పరిస్థితి కొంత చక్కబడవచ్చు. నిరంతర పోరాటమే ప్రతికూల పరిస్థితులను అధిగమించడంలో తోడ్పడుతుంది.

సమ్మెట.